

РЕШЕНИЕ

№ 6250

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5384** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от зам.-изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Автомобилна администрация, чрез процесуалния си представител юк Г. срещу Решение от 06.03.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 2842/2021 г., 101 състав, с което е отменено НП № ДАИ-0000033/19.11.2020 г., издадено от зам.-изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Автомобилна администрация, с което на ответника по касация „ДКЦ“ ЕООД, [населено място], с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 178в, ал.2, т.10 ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00 лв. за нарушение на чл. 11б, т.17 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ; на основание чл. 178в, ал.2, т.8 ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. за нарушение чл. 11б, т.13 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ; на основание чл. 178в, ал.2, т.1, пр. 1 ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00 лв. за нарушение на чл. 11б, т.6 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ и на основание чл. 178в, ал.4 ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 200,00 лв. за нарушение на чл. 11б, т.14 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Твърди се, че неправилно СРС не се е

съобразил с направеното възражение за прекомерност на поисканите разноски. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, не се явява и не представлява. В постъпил отговор на касационната жалба, взема становище за нейната неоснователност. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура, взема становище за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 28.07.2020 г., около 11.00 ч., в психологическа лаборатория № 191, [населено място], [улица], с № 27 от списъка към УР0081/15.02.2013 г., въззивният жалбоподател: 1. е допуснал психологът Г. А. да провежда психологическо изследване в помещения, различни от регистрираните в протокола за оглед на психологическите лаборатории към УР0081/15.02.2013 г., актуален към 28.07.2020 г.; 2. е допуснал психологът Г. А. да започне изследването преди обявения в графика на психологическата лаборатория начален час 11.00 ч.; 3. не е подал заявление и съответните документи преди преместване на психологическата лаборатория в други помещения и 4. не е осигурил на лабораторията печат, отговарящ на изискванията.

За констатираното нарушение, на „ДКЦ“ ЕООД бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 255390/09.10.2020 г., издаден от главен експерт в ИА“АА“. Констатирано било нарушение на чл. 11б, т. 17, чл. 11б, т. 13, чл. 11, т. 5 и т. 6 и чл. 11б, т. 4 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ. АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя и е подписан с възражения. Възражения са направени в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН, зам.-изпълнителният директор на ИА“АА“, е издал НП № ДАИ-0000033/09.11.2020 г., с което на ”ДКЦ“ ЕООД, са наложени 4 бр. „имуществена санкция, както следва: 1. за нарушение на чл. 11б, т. 17 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, на основание чл. 178в, ал. 2, т. 10 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ в размер на 1500 лева; 2. за нарушение на чл. 11б, т. 13 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, на основание чл. 178в, ал. 2, т. 8 от ЗДвП в размер на 1500 лв.; 3. за нарушение на чл. 11, т. 6 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, на основание чл. 178в, ал. 2, т. 1, предл. 1 от ЗДвП в размер на 1500 лв.; 4. за нарушение на чл. 11б, т. 4 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, на основание чл. 178в, ал. 4 от ЗДвП в размер на 200 лв. С НП, нарушението по т. 3 е преквалифицирано от чл. 11, т. 5 и т. 6, в такова по чл. 11, т. 6 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ.

НП е връчено на жалбоподателя на 28.01.2021 г.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП, а именно заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на министъра на транспорта.

Представен е и Протокол № 381/28.07.2020 г. за съответствие на психологическото

изследване и водената документация.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 06.03.2023 г. по НАХД № 2842/2021 г., с което е отменил НП № ДАИ-0000033/09.11.2020 г., издадено от зам.-изпълнителния директор на ИА“АА”.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение от 06.03.2023 г. по НАХД № 2842/2021 г. на СРС, с което е отменено НП № ДАИ-0000033/19.11.2020 г., издадено от зам.-изпълнителния директор на ИА“АА“, с което на „ДКЦ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са наложени 4 бр. „имуществена санкция, както следва: 1. за нарушение на чл. 11б, т. 17 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, на основание чл. 178в, ал. 2, т. 10 от ЗДвП в размер на 1500 лева; 2. за нарушение на чл. 11б, т. 13 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, на основание чл. 178в, ал. 2, т. 8 от ЗДвП в размер на 1500 лв.; 3. за нарушение на чл. 11, т. 6 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, на основание чл. 178в, ал. 2, т. 1, предл. 1 от ЗДвП в размер на 1500 лв.; 4. за нарушение на чл. 11б, т. 4 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, на основание чл. 178в, ал. 4 от ЗДвП в размер на 200 лв.

Основанията за отмяна на НП са свързани с констатирани от съда допуснати процесуални нарушения при издаването на НП и по-конкретно непълно и недостатъчно ясно посочване на констатираните нарушения.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, но поради други съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Р. В., допустима жалба.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган –главен експерт в ИА“АА“, а НП от зам.-изпълнителния директор на ИА“АА“, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на

абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непълно, неясно и неточно описание на нарушенията в АУАН и НП. Прието е, че е налице липса на описание на конкретни факти относно вменените нарушения и нарушението не е индивидуализирано в достатъчна степен, което е довело до нарушаване на правото на защита на нарушителя и довело до невъзможност съда да установи какви са извършените нарушения.

Настоящият касационен състав приема, че АУАН и НП не отговарят на изискването в чл. 42, т. 4 от ЗАНН и в чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в тях липса точно и ясно описание на нарушенията. По отношение на т. 1 от НП е посочено, че “ДКЦ” ЕООД е допуснал психологът Г. А. да провежда психологическо изследване в помещения, различни от регистрираните в протокола за оглед на психологическите лаборатории към УР0081/15.02.2013 г., актуален към 28.07.2020 г., с което е нарушена разпоредбата на чл. 11б, т. 17 от Наредбата. В текста на цитираната правна норма е посочено, че лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания, организират провеждането на психологическите изследвания в помещенията, регистрирани в протокола за оглед на лабораторията. От така описаното нарушение в действителност не става ясно кое е регистрираното помещение, в което е следвало да се провеждат изследванията и кои са помещенията, които са различни от посочените като регистрирани в протокола за оглед на психологическите лаборатории към УР0081/15.02.2013 г., в които в същност са извършени изследванията. От изложеното следва, че е налице непълнота в описанието, което води до неяснота по отношение на фактическия състав на вмененото нарушение.

В т. 2 от НП е посочено, че дружеството е допуснало психологът Г. А. да започне изследването преди обявения в графика на психологическата лаборатория начален час 11.00 ч. Съобразно посочената за нарушена норма на чл. 11б, т. 13 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ, лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания, отговарят за организацията и провеждането на психологическите изследвания в съответствие с нормативната уредба. Тази норма съдържа обща отговорност за лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания, които отговарят за организацията и провеждането на психологическите изследвания в съответствие с нормативната уредба. Липсва конкретно посочване в колко часа е започнало изследването – в 11 без 1 минута или по-рано, което е от особена важност за преценката дали е налице маловажност. Не е посочено дали има лица, записани в графика, които не са допуснати до изследването, поради неговото започване в по-ранен час, т.е. има ли негативен резултат от това по-ранно започване на изследването. При преценката на маловажността на нарушението, във всеки отделен случай следва да се изхожда от цялата съвкупност на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства на конкретното деяние, стойността на вредата, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението, значимостта на конкретно увредените обществени отношения. От друга страна, с Протокола от проверката е констатирано нарушение на чл. 11в, т. 16 от Наредбата, извършено от психолога, като

са дадени препоръки именно на психологът – да спазва предварително обявения в графика на лабораторията начален час на психологическото изследване. Съобразно цитираната норма, психолозите, работещи при лицата, притежаващи удостоверение за регистрация спазват предварително обявения в графика на лабораторията начален час на психологическото изследване.

В т. 3 от АУАН е вменено нарушение, изразяващо се в това, че въззивния жалбоподател не е подал заявление и съответните документи преди преместване на психологическата лаборатория в други помещения. От обстоятелствената част на АУАН и НП става ясно, че дружеството провежда психологически изследвания в психологическа лаборатория № 191, [населено място] - 1202, ул. Св. Св. К. и М.", с № 27 от списъка към УР0081/15.02.2013 г. От така описаната фактическа обстановка, както и от описанието на нарушението, по никакъв начин не може да стане ясно, адресът на лабораторията ли е преместен, помещения на посочения адрес ли са преместени или е разкрита нова психологическа лаборатория. Съобразно цитираната за нарушена разпоредба на чл. 11, т. 6 от Наредбата, лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания подават съответните документи преди преместване или разкриване на нова психологическа лаборатория, както и преди назначаване на нов психолог. И тук изпълнителното деяние е описано неточно и непълно, още повече, че санкционната норма на чл. 178в, ал. 2, т. 1, предл. 1 от ЗДВП сочи, че се наказва с глоба или имуществена санкция в размер на 1500 лв. физическо или юридическо лице, притежаващо удостоверение за регистрация за организиране и провеждане на психологически изследвания, което не уведоми Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за промяната на адреса.

На последно място, по отношение на т. 4 от НП, дружеството е привлечено към отговорност затова, че не е осигурило на лабораторията печат, отговарящ на изискванията. Както правилно е посочил районният съд, в разпоредбата на чл. 11б, т. 14 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТ е посочено, че лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания осигуряват печат на всяка психологическа лаборатория към удостоверението по чл. 4а, ал. 1. Печатът съдържа номера на удостоверението за регистрация, населеното място, в което се намира психологическата лаборатория и номера на лабораторията по поредност на регистриране. В действителност от описанието на нарушението, не може да се разбере дали въобще не е осигурен печат или осигуреният печат не е отговарял на изискванията за съдържание, съгласно посоченото в Наредбата, т.е. коя от визираните хипотези е нарушена.

Поради това, правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на процесуалните правила.

Неяснотата в конкретния случай се изразява в непълно, неясно и неточно описание на нарушенията в НП. Липсва пълно и точно описание на нарушението по отношение на четирите вменени нарушения, с отразяване на всичките им признаци от обективна и субективна страна, което не само затруднява възможността на нарушителя да разбере какво точно му се вменява във вина, но и не дава възможност за преценка съответстват ли изложените фактически обстоятелства на правното квалифициране на нарушението и правилно ли са приложени санкционните норми, на основание на които е реализирана отговорността на нарушителя. Налице е липса на описание на конкретни факти относно вменените нарушения и нарушенията не са

индивидуализирани в достатъчна степен, което води до обоснован извод за допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Изпълнителното деяние на нарушението е описано непълно и неточно, а то е съществен елемент от съдържанието на НП и същото е свързано с индивидуализацията на нарушението като начин на извършване. В случая изпълнителното деяние и обстоятелствата с неговото извършване не могат да бъдат изведени нито от обстоятелствената част на АУАН, нито от НП. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

Възражението за прекомерност на възнаграждението, присъдено на ответника по касация от СРС, съдът счита, че има характер на молба по реда на чл. 248 ГПК за изменение на решението в частта за разноските, което искане следва да се разгледа първо от районния съд и след това при наличие на жалба, да бъде поставено в преценката на касационната инстанция.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на процесуалния представител, на ответника по касация се дължат разноски на основание 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК. Представено е пълномощно за процесуалния представител пред СРС, което е за всички съдебни инстанции, но липсва списък на разноските. Съгласно пълномощно и договор за правна защита и съдействие, за осъществяваната правна помощ е заплатена сумата от 700 лв., като не е посочено, че се отнася за всяка инстанция. Поради липсата на представен списък на разноските пред настоящата инстанция, както и предвид на това, че от СРС са присъдени вече разноски в размер на 700,00 лв., съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата и чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва да се определи възнаграждение в размер на 500,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.03.2023 г., постановено по НАХД № 2842/2021 г., на Софийски районен съд, НО, 101-и състав.

ВРЪЩА касационната жалба от зам.-изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Автомобилна администрация на Софийски районен съд, в частта представляваща молба за изменение на решението в частта за разноските, за

произнасяне по реда на чл. 248 ГПК.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на „Диагностично консултативен център“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.